

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРИУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ У КРОС-КУЛЬТУРНІЙ ПЕРСПЕКТИВІ

Збірник матеріалів

II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ОНЛАЙН КОНФЕРЕНЦІЇ

27-28 листопада 2024

Київ-2024

2. Особливості перекладу фразеологізмів з української мови англійською / упоряд. Н. Ф. Венжинович. Ужгород : ПП Данило С.І., 2021. 104 с.

3. Савенко А. О. Новогрецька фразеологія та її відтворення в українських перекладах романів Н. Казандзакіса та С. Міривіліса : дис. ... канд. Київ, 2006. 236 с.

4. Сагірова О. М. Грецька фразеологія з ономастичним компонентом. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/43755>.

Неллі Гайдук

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри прикладної філології, доцент,

Маріупольський державний університет, Київ, Україна

СУЧАСНИЙ МЕДІЙНИЙ ТЕКСТ: ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ТА ТИПОЛОГІЯ

MODERN MEDIA TEXT: PROBLEMS OF IDENTIFICATION AND TYPOLOGY. The mass media produce a specific type of discourse that is implemented in the media space – media discourse. It is in media discourse that significant political events are described, social, philosophical, cultural, and socio-public trends are reflected. Media discourse occupies a special place among other communicative types of discourse. The modern world is characterized by the digitalization of a developed society, each member of which can no longer imagine life without computer technologies.

Keywords: *discourse, discourseology, communicative discourse, media, mediatized society, digitalization.*

Ключові слова: *дискурс, дискурсологія, комунікативний дискурс, медіа, медіатизоване суспільство, цифровізація.*

Сучасний світ характеризується цифровізацією розвиненого суспільства, кожен член якого вже не уявляє собі життя без комп'ютерних технологій. Весь світ з його різноманітним змістом уміщується у екран невеликого за розміром але майже безмежного за функціоналом гаджету. Важко сперечатися, що за допомогою новітніх технологій людина отримала швидкий доступ до такого прошарку знань, який неможливо засвоїти навіть за кілька життів. І це стосується вже існуючих знань, а якщо брати до уваги, що життя щодня поповнюється новими світовими подіями, які миттєво документуються у пресі, то людина взагалі отримує безперервний потік інформації, який не здатна обробити та засвоїти.

Отже, разом із цифровізацією суспільства, тенденції до цифровізації спостерігаються і у сучасних засобах масової інформації, у поточному столітті ЗМІ прогресують кожний день, і,

якщо раніше основним джерелом отримання інформації було друковане слово газет, журналів, потім – радіо та телебачення, то тепер основним та масовим джерелом отримання оперативної, проте не завжди достовірної інформації, став Інтернет – нескінченна світова мережа, акцент у якій робиться на аудіовізуальну інформацію або ж на короткі тексти, що містять стислий опис події, що сталася, коментарі, дискусії з цього приводу.

Як зазначає І. Мірошніченко, науковці «наразі говорять про «медіатизоване суспільство» та «медіатизовану особистість» [2, с. 228-229].

Дослідниці медійного дискурсу Д. Коритнік та С. Баранова акцентують увагу на тому, що «дослідження проблематики медіа-дискурсу у сучасному мовознавстві набуло значущості та актуальності саме через вагомість тенденцій, відображуваних у ньому: як то тенденцій політичних, соціальних, філософських, культурних, а також через дискурсознавчу орієнтованість лінгвістичних студій; ретельний аналіз цієї тематики спричинив до виникнення низки робіт, які націлені саме на вивчення структури, тенденцій, функцій, прийомів, класифікацій, різноманітних підходів до трактування терміну медіа-дискурсу» [1, с. 268].

Медійний дискурс існує та функціонує у медійному просторі, і, оскільки суспільство XXI століття характеризується цифровізацією, то медіа-дискурс являє собою складну структуровану систему взаємодії мовлення та технічних засобів.

До складових медійного дискурсу можна віднести не лише власне висловлювання, мовців, які повинні найчастіше мати офіційний статус, масовість аудиторії, до якої доносять інформацію, канал спілкування, але й велику кількість екстралінгвістичних складників, без яких медійний дискурс просто не буде таким, адже медійний простір наразі настільки тісно заповнив життя кожного індивіда окремо та суспільства у цілому, що людина вже не може уявити своє життя без щоденного та постійного поповнення медійної інформації. Саме через це медійний дискурс непросто класифікувати, адже для цього можна назвати чимало вагомих критеріїв.

І. Мірошніченко з приводу таксономії медійного дискурсу висловлюється, що «у мовознавстві на даному етапі функціонує декілька класифікацій, проте вважати їх комплексними та вичерпними не можна: типологія мас-медійного дискурсу у найзагальнішому сенсі розподіляє його на види, перш за все, за типами самих медіа, тобто за каналами передачі інформації» (Мірошніченко, 2016, с. 231).

Усі медіа за своєю структурою підпорядковуються схемам (стилістичним, структурним, репрезентаційним тощо), притаманним конкретному підтипові медійного дискурсу. За формою передачі повідомлення виділяються усний та письмовий мас-медійний дискурси. Ми будемо аналізувати письмовий вид існування медійного дискурсу.

Дискурсивні практики та стратегії, безумовно, реалізуються у певних сферах людського

життя, які мають усталені ознаки тих чи інших комунікативних сфер. І коли ці сфери знаходять відображення у медійному дискурсі, а сучасні ЗМІ, як відомо, можуть торкнутися будь-яких відомих сфер, то в медіа дискурсі дані сфери та притаманні їм усталені риси, отримують певні прагматичні, стилістичні, функціональні особливості.

Слідуючи за І. Мірошниченко, ми притримуємося твердження, що медіадискурс являє собою когнітивно-прагматичне середовище, що транслює своїй аудиторії певні смисли та метафоричні факти людського буття за допомогою як вербальних, так і екстралінгвістичних контекстуальних факторів, і тим самим створює певний вплив на свою аудиторію.

Література

1. Коритнік, Д. Ю., Баранова, С. В., 2020. Медіадискурс як різнопланове явище сучасних медіадосліджень. *Collection of scientific papers "New Philology"*. № 80. Vol. I. С. 266 – 271.

2. Мірошниченко, І. Г., 2016. Сучасні підходи до типології мас-медійного дискурсу. *Сучасний мас-медійний простір: реалії та перспективи розвитку* : матеріали II Всеукраїнської наук.-практ. конф., м. Вінниця, 12–13.10.2016. Вінниця, 2016. С. 227–231.

Піскус Єлизавета

Студент ОС «Магістр»,

ОП «Філологія. Переклад (англійська)»,

Мариупольський державний університет, Київ, Україна.

ЮРИДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯК ОСНОВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ

LEGAL TERMINOLOGY AS THE MAIN TOOL OF LEGAL TECHNIQUE. Legal terminology is the fundamental basis of legal communication, ensuring the accuracy and unambiguity of the wording of legal provisions in a complex system of legal regulation. Its meaning goes beyond a simple set of words: it is a dynamic system that is constantly transforming in line with social changes, the development of the legal system, and the growing demands of society.

Keywords: *legal system, legal norms, legal terminology, legal style.*

Ключові слова: *правова система, правові норми, юридична термінологія, юридичний стиль.*

Юридична термінологія становить фундаментальну основу правової комунікації, забезпечуючи точність і однозначність формулювання правових норм у складній системі